

M. C. Capelle

DE WRAAK

Er is iets ergs gebeurd in het leven van Soekarto — iets héél ergs. Want een van zijn oude, heidense vrienden heeft zijn vrouw ernstig beledigd. Was dat vroeger gebeurd, o! dan had Soekarto wel geweten wat hem te doen stond. Die belediging moest gewroken worden; en de vijand gedood.

Zijn bloed kookt als hij denkt aan de belediging. Zijn oog is verbitterd en zijn vuisten ballen zich. Ja, hij moet zich wreken!

Maar... wat vertelde de Toewan ook weer uit het Grote Boek? Måg hij zijn vijand straffen en wraak nemen?

„Ja...,” zegt een stem in z'n binnenste. „Ja, je moet je wreken, Soekarto. Je måg niet aanzien, dat je vrouw beledigd wordt!”

Er is ook een andere stem, die zegt: „Nee, het mag niet... Gød wil het niet.”

Maar die tweede stem wordt al zwakker... en de eerste steeds luider en heftiger.

Het pleit is spoedig beslist. Soekarto zal zich wreken. Hij slijpt zijn mes vlijmscherp... en straks, als het duister valt, zal hij zijn vijand weten te vinden...

* * *

De goeroe indijl (zo heet de helper van de zending) hoort van de belediging. Hij is zelf ook een zoon van dit volk, en daarom weet hij goed, dat de oude adat een bloedige wraak verlangt bij zo'n grove belediging. Soekarto zou zijn vijand moeten doden... als hij nog heiden was.

En dat is nu juist niet het geval. Want Soekarto is gedoopt. Hij heeft de Here Jezus lief en in het kleine zendingskerkje heeft hij van die liefde getuigd.

Zal hij nu gehoorzaam zijn aan 't bevel van zijn Meester...? Of zal hij luisteren naar de lokstem van de heidense adat...?

De goeroe is met zorg vervuld. En dadelijk gaat hij op weg naar Soekarto's huis. Daar vindt hij hem, languit-liggend op de baleh-baleh, 't geslepen mes naast hem op de grond.

Lang praat de goeroe met de verbolgen man. Hij spreekt hem over de eis, die Jezus aan al Zijn volgelingen stelt.

„Je mag je niet wreken, Soekarto... De Heiland wil het niet!”

Och ja, de goeroe heeft gemakkelijk praten. Hij is niet beledigd; hij heeft geen vijand. Maar voor Soekarto valt het heus niet mee om te gehoorzamen aan het bevel van de Meester. Hij moet zijn vijand doden, zo is immers de wet van het land. En alle mensen zullen hem met de vinger nawijzen als hij het niet doet. Ze zullen denken, dat hij bang is; dat hij niet dñrft.

Nee, Soekarto wil nauwelijks luisteren naar de woorden van de goeroe. Zijn oog staart somber naar het dak. En als de goeroe eindelijk de woning verlaat, is zijn hart met zorg vervuld.

Zal Soekarto luisteren naar de wetten van zijn volk...?

Of zal hij gehoorzamen aan het bevel van de Here Jezus...?

De goeroe weet het niet. Maar hij vreest het ergste.

* * *

Soekarto blijft alleen achter. Nog ligt zijn mes naast hem op de grond. En nog staart hij omhoog naar het dak.

Het is helemaal donker geworden. Nu is de tijd gekomen om de belediging te gaan wreken. Zal Soekarto opspringen, naar het huis van zijn vijand sluipen en hem...?

Maar nee, daar zijn weer die twee stemmen.

„Doe het, Soekarto! Doe het dadelijk! Laat je vrouw niet ongewroken!”

En die andere stem: „Doe het niet... Denk aan de Heiland, Die Zijn vijanden vergaf. Vergeef ook hem, Soekarto!”

O, wat heeft de man op de baleh-baleh het moeilijk!

„Alle mensen zullen je uitlachen,” probeert de ene stem. „Ze zullen zeggen dat je bang bent van je vijand. En iedereen zal denken, dat je een lafaard bent geworden!”

En het andere stemmetje: „Ze hebben Hem óók uitgelachen en bespot, Soekarto!”

De tweestrijd in het hart van Soekarto duurt lang, heel lang.

Maar dan wordt het hem duidelijk, wat hij doen zal.

De beslissing is gevallen!

* * *

Vroeg in de morgen spoedt de goeroe zich naar het

huis van Soekarto. De hevige onrust heeft hem een slapeloze nacht bezorgd. En nauwelijks is de zon aan de kim verschenen, of hij kan het in zijn huis niet langer uithouden. Hij móét naar Soekarto.

Als hij daar komt, stapt Soekarto juist zijn woning uit, en zodra hij de goeroe indijl ziet, nodigt hij hem uit om mee te gaan.

De goeroe schrikt. Want in één oogopslag heeft hij het scherpe mes gezien in Soekarto's gordel. Gaat hij zich dan tòch wreken...? En waarom vraagt hij hem mee te gaan...?

De goeroe kan niet achterblijven. Maar de weg valt hem heel zwaar. Zonder een woord te spreken lopen beide mannen naast elkaar voort, naar het huis van de vijand. De gedachten priemen door het hoofd van de goeroe. Moet hij straks getuige zijn als Soekarto zich wreekt?

Zal hij moeten aanzien, dat de vijand gedóód wordt...?

Hij wil achterblijven... maar het lijkt of hij niet kan; of hij wordt meegesleurd.

Eindelijk bereiken ze het huis, waar Soekarto's grootste vijand woont. Ze gaan binnen... en vóór hen staat de man, die Soekarto zoekt.

Eén ogenblik verbleekt Soekarto als hij tegenover zijn vijand staat.

Maar dan neemt hij met een snelle beweging zijn mes uit de gordel, loopt op hem toe...

De man deinst verschrikt achteruit. En de goeroe slaakt een kreet van ontsteltenis. Hij wil hem tegenhouden.

Te laat!

Soekarto heeft zijn vijand bereikt...

Maar eensklaps bukt hij zich. Hij legt het vlijmscherp wapen neer voor de voeten van de dodelijk verschrikte bewoner.

„Ik wil je vergeven,” zegt hij rustig. „Om Jezus wil...”

Rijmpje

Rood, wit, blauw,
De bakker en zijn vrouw,
De bakker en zijn knecht,
Die hebben het gezegd,
Van krentenstoet en roggebrood
Word je sterk en groot,
Van tarwebrood en krentenmik
Word je lekker dik!
Rood, wit, blauw,
De bakker en zijn vrouw,
De bakker en zijn knecht,
Die hebben dat gezegd.

NELLY DONKER

Wiel, Wilt, Wat, Weten?

Tj. Schaafsma te Murmerwoude (Fr.) vraagt:
Waaruit bestaan de gekleurde schubjes op de vleugels van een vlinder?

De vleugels van vele vlinders zijn met schubben bedekt. Deze schubben zijn verouderde haren en zij zijn het, die de kleur aan de vleugels geven. Deze kleur kan door tweeërlei oorzaak ontstaan. Zij is te danken aan een in de schubben voorkomende pigment. Pigment, afkomstig van het Latijnse pigmentum = verfstof, is de kleurstof van dierlijke weefsels, b.v. van huid en haren. Deze kleur blijft, ook als er licht doorvalt. De kleur is soms ook te danken aan de structuur (samenstelling) van de schubben. In dit geval verdwijnt de kleur bij doorvallend licht, b.v. meestal het blauw.

Hoe komt het, dat de zon rood, rood-oranje of oranje gekleurd is bij zonsondergang?

Als men het zonlicht door een prisma laat val-

len ziet men verschillende kleuren, n.l. rood, oranje, geel, groen, blauw en violet. Een regenboog ontstaat wanneer vóór ons regen valt en achter ons de zon schijnt. Dan doen de regendruppels dienst als prisma en breken het licht van de zon. Hetzelfde gebeurt soms als de zon ondergaat. De lichtstralen vallen dan vlak langs de aarde en de damp, die uit de aarde opstijgt, breekt het licht en veroorzaakt een rode, rood-oranje of oranje kleur. Daarvoor is een bepaalde stand van de zonnestrallen nodig (index). Iedere kleur heeft haar eigen index. Bij zonsondergang is die zo, dat er rood, roodoranje of oranje licht ontstaat.

Hoe ontstaan de aderen in marmer?

Marmer is zeer compacte en klein gekristalliseerde kalksteen. Deze kalksteen is een afzettingsgesteente, dat in de natuur veelvuldig voorkomt. In zeeën en oceanen leven miljarden en nog eens miljarden diertjes met kalkomhulsels, schelpjes enz. Als die diertjes sterven, zakken ze naar de zeebodem. De kalksteen verandert door zware druk, tijd en temperatuur in marmer. De aderen in marmer ontstaan door de kleur van de diertjes en schelpjes, die de grondstof hebben geleverd. Vandaar dat zuiver wit marmer zo hoogst zeldzaam is. Men vindt dit te Carrara in Italië.